

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Optio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE MURE. CAP. XXX.

Murem associari sibi depositum mustelæ nomen, cum præfertim in omni familiaris suppellectile corrumpta, non minorem mus injuriam & detrimentum afferre soleat, quam mustela.

DETIMENTUM. CAP. XXXL

Precipuum enim ejus est significatum, ut hieroglyphicum detimenti sit atque perditionis: is siquidem, ut apud Ciceronem est, dies ac noctes aliquid semper rodit, ac omnia quæ rodit inquinat & inutilia reddit. Quare in ostentis quoque, si mures aliquid corrosint, perniciosa portentia ajebant iis, quorum instrumentum aut opus esset, quod ita corruptum erat. veluti ante Mariscum bellum, quod clypeos Lanuyii abrofissent, maximum id portentum aruspices dixerunt, & eorum quæ subsecuta sunt incommodeorum indicium. Jam & Carboni Imperatori mures exitium abrosis faciliis, quibus in calceatu utebatur, portendere. Sed falso risit hæc Cato, cum eum quidam consuleret, quid ostenti esset, quod forices noctu caligas abrofissent: respondit enim is, non esse ostentum si forices caligas abrodant, sed si caligæ forices ipsos abrofissent. Sed enim Cicero, quamvis id & ipse rideat, cum jam Respublica titubare coepisset, Platonis politiam corrosam turpiter à muri bus apud se deprehendit. Et si parva licet conferre cum magnis, nos quoq; portenta hæc tetigere.

Nam quamprimum Romanum applicui, sedemq; ibi fixi, ne miserrimas incensa, devastata, ac pene diruta patria calamitas, fodiissimasq; clades ante oculos in dies mihi atrociores spectando fieri sentirem, mihi accidit ut pulcherrimum Horatii opusculum, quod in deliciis habebam, mures à liciis, quibus conglutinatus erat, protinus ab oderent, omnibusq; paginis ita diligenter inutilem codicem efficerent: mox & Pindarum aggressi, eum quoq; ab eadem parte qua plicatus conglutinatusq; erat, inquinarunt, quod ostenti loco fuisse, eventus postea comprobavit, non esse tunc Romæ locum Musis, & amencioribus his disciplinis: idque magna & studiorum meorum & diurni temporis jactura compertum habui, donec vicesimo post anno, ex quo huc migraveram, Hippolyti Medicis discipuli mei liberalitate atque beneficentia, fui tandem sublevatus, usu rerum ad vitæ necessitatem, quod satis esse duxi, sufficero.

OPTIO. CAP. XXXII.

Eodem utebantur hieroglyphico Sacerdotes Ægyptii, si optionem atque judicium significare voluissent. Mus quippe plures diversosque panes aut poma nauctus, purissimum optimumque ex omnibus quo vescatur, deligit. Quapropter in panificiis emundis, optionem ex hujusmodi murum indicio facere solitum est multis. Idem in fructibus aliis, præfertimque melopeponibus, summa nepotum curiositate observari videmus: cum eos meliores esse constet, quos mures cœperint abrodere, Plinius ubi de Ponticis muribus loquitur, mirari videtur, quoniam modo authores intellexerint eorum palatum in gustu sagacissimum esse.

IMBECILLITAS. CAP. XXXIII.

Sunt qui per murem exanimatum, imbecillitatem intelligi posse tradant: is siquidem minimo quoque incommodo exanimat: plerumque vero sponte moritur effluentibus intestinis, hinc *μυρος ἐλεθηγη* dici solet, qua similitudine Menander usus est, ut citat Ælianus lib. 3. cap. 10. cum valitudinarius quispiam ipsa fuerit naturæ imbecillitate consumptus. Muribus enim in universum vita brevissima, unde musculus apud Horatium alteri ait: *Vive memor quam sis ævi brevis*. Sunt qui putent foricem ea de causa dictum, quia *στρεψη* apud Gracos putridum significet, quod huic qua de loquimur imbecillitati congrueret. Sedenim multo magis placet eorum sententia, qui quemadmodum siue *εἰδές ἀνοιξ* à nobis factum constat, ita *εἴδες στρεψη* foricem deductum asseverant. Nicander sane *στρεψη* mures appellavit Æolium lingua, apud quos *ει*, hoc est, sus, *στρεψη* dicitur. Murem vero, quod rostrum habeat suilli per quam simile, suis etiam cognomento dicunt, quod interpres Nicandri